

mener, at det er en fordelagtig Handel, der er bragt i Stand. Vi faa nu se, hvad Vælgerne sige derom. Jeg nærer ingen Frygt i saa Henseende. Jeg tror, at de Resultater, som foreligger, ere saa gode og smukke Resultater, som Folketinget, Højskolerne, Landbrugs-skolerne og de fattige Elever paa disse Skoler kun have Grund til at glæde sig ved.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem fra Alsens siger, at Højskolerne have været miskendte fra Højres Side, og han anbede over, at jeg har sagt, at Højskolerne vare anerkendte fra alle Sider. Forholdet var, som jeg før berørte, at Højskolerne i Virkeligheden have været anerkendte som et godt Midde! til Folkeoplysningens Fremme fra alle Sider, indtil den politiske Konflikt kom i 1885. Det nytter ikke at nægte det, de have været anerkendte fra alle Sider her paa Rigsdagen. (Stemmer: Nej, nej!). Det har været udtalt, baade af Regeringen og af begge Ting, at der var Grund til at støtte disse Skoler, og jeg kan godt henvise det ærede Medlem til Udtalelser i saa Henseende, som let ere at finde i Rigsdagstidenden og i Betænkninger. Jeg ved vel, at da vi kom til den politiske Konflikt i 1885, kom der som et Kasteri imod vore Højskoler, jeg indrømmer over for det ærede Medlem fra Alsens, at et saadant Kasteri optom og til Dels har holdt sig, men jeg vil sige, at det Standpunkt, som en Del af Højre der havde indtaget, ja jeg kan maaste sige saa godt som hele Højre havde indtaget over for Højskolerne vilde vise sig at være uholdbart i Længden, det vilde være umuligt for Højre at holde det Standpunkt, thi Sagen er jo den, at Folkehøjskolerne efterhaanden ere blevne en Magt her i vort Land, som vel skal vide at vinde den offentlige Mening for sig, og derfor siger jeg, at det vilde være umuligt for Landstinget i Længden at staa paa det Standpunkt at nægte Tilskuddet til Højskolerne, og det er derfor berettiget, naar Folketinget fra sit Standpunkt har sagt: Vi holde paa vore Højskoler, og vi ere villige til at gaa ind paa Tilskud til Landbrugs-skoler, som Landstinget ønsker. Det vilde have været et smukt Standpunkt, og der er ingen Tvivl om, at havde det holdt paa dette Standpunkt, saa vilde man have naaet sit Maal, om ikke just i Aar forud for Valget, saa maaste ad Aare. Hvad er det, som det ærede Medlem har saa ondt af? Det er, at vi ville vente, indtil Frugten er moden. Det ærede Medlem og hans Meningsfæller ville derimod have den plukket straks for at kunne tage den med ud til Vælgerne, og derfor

gælder det om at købe den i dyre Domme. Det er dette, jeg bebrejder de ærede Medlemmer ved deres Handelspolitik, [at de købe den Slags Frugter, inden de ere modne. Det ærede Medlem siger: Her er bundet store Ting ved denne Lov. Jeg vil indrømme, der er bundet noget, der er bundet en 40,000 Kr., og lad os holde Afkob uden for, saa er der bundet 45,000 Kr. (Modsigelse af Bernsen)]. Det ærede Medlem sagde, at der er bundet meget mere, det er 300,000 minus 135,000, det er det ærede Medlems Regnestykke. Tror det ærede Medlem da, at han har nødig at købe 120,000 Kr. af Landstinget til Landbrugs-skolerne, naar baade Ministeren har foreslaaet og Landstinget tiltraadt det? Det er dog en underlig Handelspolitik af det ærede Medlem, han vil købe Ting af Landstinget, som det selv gerne vil have. Nej, det der i Virkeligheden er købt ved denne Politik, er et forøget Tilskud til Højskolerne og Landbrugs-skolerne af 40,000 Kr., og derfor har det ærede Medlem og hans Meningsfæller været med til at give et forøget Tilskud til andre Institutter, som man ellers ikke vilde give noget, nemlig over 50,000 Kr., og naar vi naa op til Gennemsnitslønningerne, endnu højere. Det ærede Medlem taler om, at det ene Ting skal tage Hensyn til det andet. Det er ganske rigtigt, at vor Forsatning hjemler det, og det kan lidt nytte, at det ene Ting siger: Vi ville ikke forhandle med det andet Ting; men jeg tror heller ikke, at nogen i dette Ting eller i Landstinget siger: Vi ville ikke forhandle med det andet Ting, det ville de tværtimod gerne, man vil gaa den grundlovmæssige Vej, føre Sagerne igennem i alle deres Stadier, og hvis der ikke kan opnaas noget Resultat derved, saa sende dem i et Fællesudvalg. Men det er jo slet ikke den Vej, som det ærede Medlem gaar. Naar det ærede Medlem skal have en Handel gjort, naar han vil have et af disse smukke Resultater lavet, saa gaar han en anden Vej. Han og hans Meningsfæller faa Resultater i Stand ad Veje, som vi ikke kende, og paa Steder, hvor vi aldrig have været, og saa komme de her ind med Resultaterne og sige: Vilde I stemme for dem, hvis saa, er det godt, vilde I ikke stemme for dem, kunne vi selv gennemføre dem. Og sige vi nej, saa bliver det bebrejdet os, at vi ere saa slemme, at vi ville sige nej til saadanne Ting, som vi ganske vist ikke synes om; for, siges der, bagefter komme de smukke Ting, som vi gerne ville have, og som vi slet ikke kunde faa, desfor vi ikke havde været ude paa de Steder, hvor Forhandlingen foregaar og købt dem. Det er slet ikke en Stilling, som Grundloven har